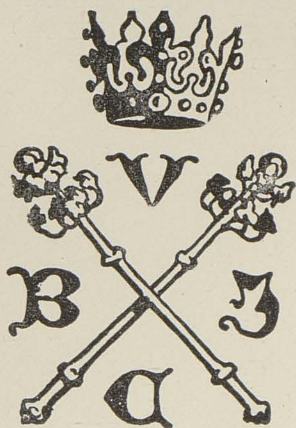
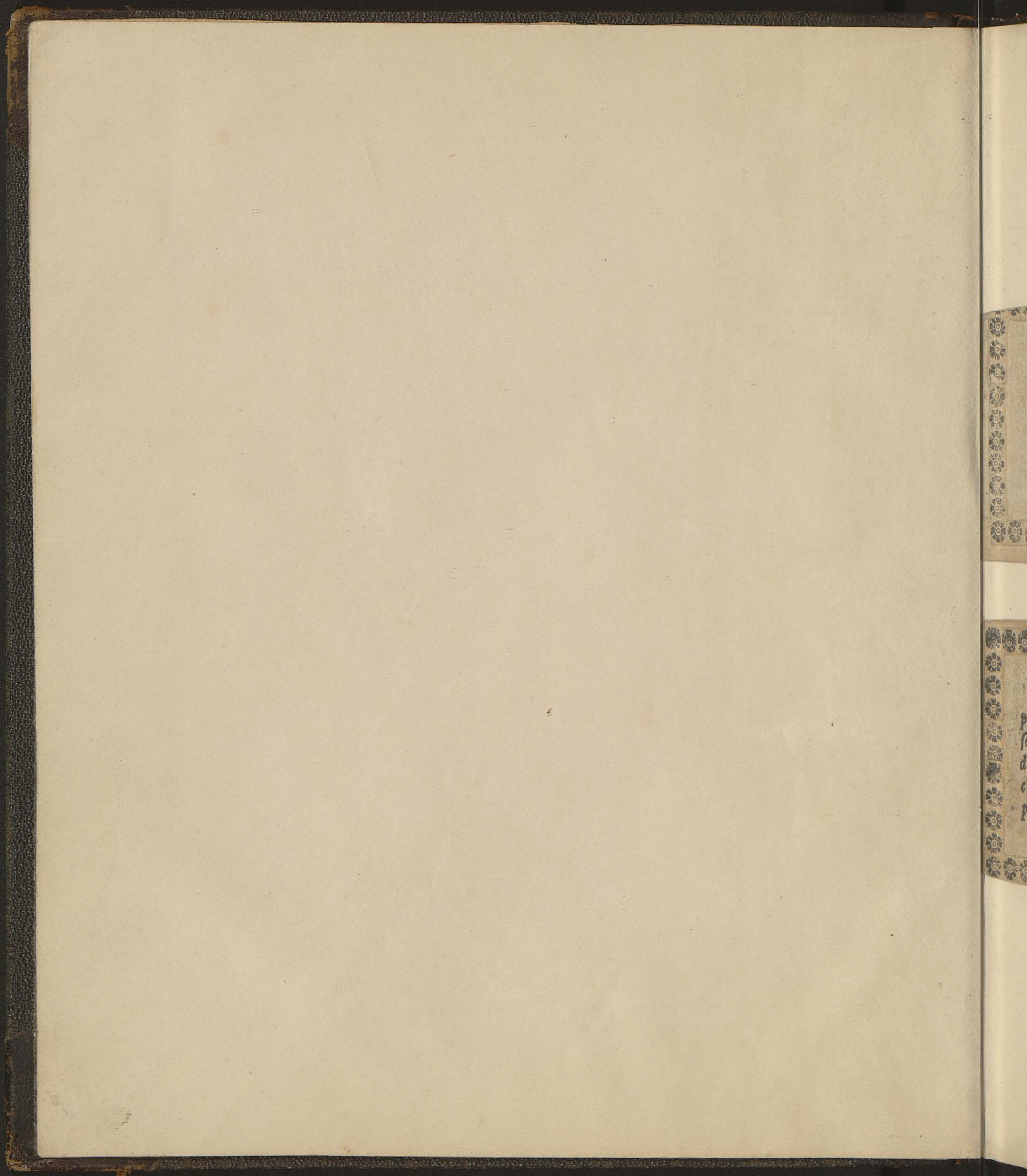

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

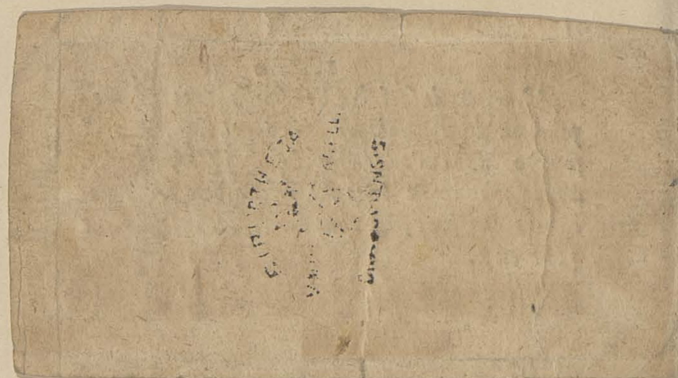

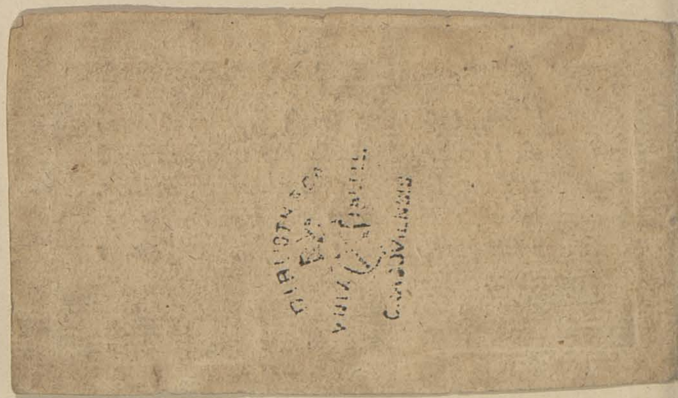
I.

L'amour insatiable des souffrances & mepris, en la veüe actuelle de ce que Jesus Christ souffre dans l'adorable Eucharistie, attirez dans votre cœur tous les outrages que les pecheurs luy font, & vous Sacrifiez incessament pour eux.

I.

L'amour insatiable des souffrances & mepris, en la veüe actuelle de ce que Jesus Christ souffre dans l'adorable Eucharistie, attirez dans votre cœur tous les outrages que les pecheurs luy font, & vous Sacrifiez incessament pour eux.

OFFICIUM
SANCTISSIMI
SACRAMENTI
Ad usum Monialium.
Perpetuæ Adorationis
ORDINIS SANCTI BENEDICTI
Sub Titulo
REPARATIONIS CULTUS
Sub Ritu Duplici primæ Classis.
A Sede Apostolica Approbatum.
Anno Domini 1747. Die 10. Januarij.
Pro Feria Quinta post Sexagesimam.
In primis Vesperis.

ANTIPHONA.

SAcérdos in ætérnum ✠ Christus Dóminus secúndúm órdinem Melchìsedech, pónat inìmicos súos, scabéllum pédum suórum, & dóminétur in médìo éorum.

Psalmo 109.

DIxít Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * Scabéllum pedum tuórum.

Psal- A Vir-

Virgam virtutis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * Domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princìpium in die virtútis tuæ in ſplendóribus Sanctórum: * Ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pænitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum Secúndúm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis,* Confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * Conquaſsábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreâ exaltábit caput. Gloria Patri &c:

Antiph: Sacérdos In ætérnum ✠ Chríſtus Dóminus, secúndúm órdinem Melchíſedech, pónat inimícos ſuos, ſcabéllum pédum ſuórum, & dóminétur in émdio éorum.

Antiph: Quì dédit éſcam ✠ timèntibus ſé, faciat intelléctum bonum omnibus, ut agnóſcant, & láudent teſtaméntum, & memóriam ſuórum mirabílium.

Pſalmg 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, * in consìlio juſtórum, & Congregatióne.

Magna ópera Dómini; * Exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & Magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, ✠ miſéricors & miſerátor Dóminus * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annunciábit pópulo ſuo.

Ut

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandàta ejus, ✠ Confirmata in sæculum sæculi * facta in veritáte & æquitàte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, & terrìbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Jntelléctus bonus ómnibus facientibus eum: * Laudátio ejus manet in sæculum sæculi. Gloria Patri. &c:

Antiph: Qui dedit escam ✠ timéntibus sè, fáciat intelléctum bonum omnibus, ut agnóscant, & láudent testamèntum, & memóriam suórum mirabílium.

Antiph: Desidérium ✠ peccatórum peribit, nós áutém ab áuditióne mála, non timébimus, quoniam in eò Confirmátum est Cór nóstrum, nec commovèbitur, donec despiciat Inimìcos sùos.

Psal. III.

BEátus vir qui timet Dóminum: * In mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris Lumen rectis: * misèricors, & miserátor, & justus.

Jucúndus homo qui miserétur & cómmodat, ✠ dispónet sermónes suos in judìcio: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino ✠ confirmátum eſt cor ejus: * non commové-bitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit pauperibus: ✠ Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi: * cornu ejus exaltábitur in gloria.

Peccàtor vidèbit, & iraſcé-tur, ✠ dèntibus ſuis fremet & tabéſcet: * deſidèrium pec-catórum períbit. Glória Patri.

Antiph: Deſidériũ ✠ pec-catórum períbit, nos áutém ab áuditiòne màla, non timè-bimus, quòniam in eò confir-mátum eſt cór nóſtrum, nec commovébitur, donec deſpí-ciat inimícos ſuos.

Antiph: Sicùti òculi An-cíllæ ✠ in mànibus Dòminæ ſuæ, ità óculi nóſtri ad Dó-minum Deum nòſtrum quìa pròpter eùm, fácta eſt ánima noſtrà oppróbrium, & deſpé-ctio ſuperbis.

Pſal. 122.

AD te Levávi òculosmeos, * qui hábitas in Cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórũ, * in mánibus dominóru m ſuo-rum.

Sicut óculi ancíllæ in má-nibus dóminæ ſuæ: * itá óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum , donec miſereàtur noſtri.

Miſerére noſtri Dómine , miſerére noſtri: * quia mul-túm repléti ſumus deſpectió-ne.

Quia multúm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpectio ſupérbis. Gloria Patri.

Antiph: Sicúti óculi An-cillæ ✠ in mánibus Dóminæ ſuæ, ita óculi nòſtri ad Dòmi-num Deum nóſtrum , quìa propter eúm, fácta eſt ánima noſtrá oppróbrium, & deſpé-ctio ſuperbis.

Pſal- Ca-

Cápitulum Jsa: 45

LAbor Egypti, & negotiatio æthiòpiæ, & Sábàim; Viri sublìmes ad te transibunt, & tui érunt. Post te ambulábunt, & te adoràbunt. ✠ Tantum, in te est Déus; & non est absque te Dèus, vere tu es Déus abscónditus, Déus Jsraêl Sálvátòr.

℟br. Tu qui dixísti Ecce vòbiscum sum, omnibus diebus: * Usque ad consummatiònem sæculi. Tu qui.

℣. Sic nós tu visita, sicut te còlimus * Usque.

Gloria Patri. ℟. Tu qui.

HYMNVS.

PAnge lingua gloriosi,
Corporis mystérium,
Sangvinisque pretiósi,
Quem in múndi prétium,
Fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis nàtus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus,
Miro cláusit órdine.

Jn suprémæ nocte cænæ,
Recùmbens cum frátribus,
Observáta lege plenè,
Cibis in legàlibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verũ,
Verbo carnem éfficit,
Fitque Sangvis Christi mérũ:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antiquum documéntum,
Novo cedat rìtui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitòri Genitòque
Laus & jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque,
Sit & benedictio:
Procedénti ab utróque,
Compar sit laudàtio. Amen.

℣. Nos populus tuus, & óves pascuæ tuæ.

℟. Confitébimur tibi, & annuntiábimus laudem tuã.

Ad Magnificat Antiph:

Recordétur Dóminus ✠ Misericórdiæ sùæ, ut dispèrdat supérbòs mènteCordis sui, & vèniant ad èum, qui detràhebànt sìbi.

Canticum Beatæ MARIÆ Virginis. luc. 1.

MAgnìficat, * ánima mea Dòminum:

Et exultávit Spìritus meus * in Dèo salutári méo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ súæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent òmnes generatiónes.

Quia fécit mihi mágna qui pòtens est, * & Sánctum nómen ejus.

Et misericórdia ejus á progénie in progénies, * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supèrbos mente córdis sui.

Depósuit poténtes de Séde, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimìsit inánes.

Suscépit Jsraêl púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locùtus est ad patres nóstros, * Abraham & Sémini ejus in sæcula.

Gloria Patri, &c:

Antiph: Recordétur Dóminus ✠ misericordiæ súæ, ut dispérdat supérbós mènte cordis súi, & véniant ad éum, qui détráhebànt síbi.

ORATIO.

ADéuntes cum fidúcia ad Thrònum gràtiæ túæ, Dòmine JESU; propìtius respice, & exáudi: ✠ ut gloria tùa, quæ in Sacramento Amoris tùi, assiduis impiórum contumélijs impètitur, perpètuo tibi famulàntium cultu reparétur. Qui vivis &c:

Ad Matutinum.

Invitator:

VErùm Dèum, abscónditum in velaménto Eucharistico, & â pérvérsá generatiòne tentátum: * Nos óves pàscuæ éjus venìte adorèmus.

Psalmo. 94.

VEnìte exultémus Dómino, jubilémus DEO Salutári nóstro: * præoccupémus fáciem éjus in confessióne, & in psálmis jubilémus ei. Vérum Deum &c:

Quóniam Déus magnus Dóminus, & Rex magnus super ómnes déos: * quóniam non repéllet Dóminus plebem súam, quia in manu éjus sunt ómnes fines térræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit. Nos oves &c:

Quoniam ipsius est máre, & ipse fecit illud, & aridam fundavérunt manus ejus: Venite, adorémus, & procidámus ante Déum: * plorémus corám Dómino qui fecìt nos, quia ipse est Dóminus Deus nòster: nos autem populus ejus, & óves pascuæ ejus. Verum Deum.

Hodié si vócem ejus audiéritis, nolite obduráre corda véstra, sicut in exàcerbatione secúndùm diem tentatiònis in desérto: * ubi tentavèrunt me patres véstri,

probavérunt, & vidérunt ópera mea. Nos oves, &c:

Quadraginta annis pròximus fui generatiòni hùic, & dixi, semper hi errant Còrde: * ipsi verò non cognovérunt vias meas; quíbus jurávi in ira mèa, si introìbunt in réquiem meam. Verum Deum &c:

Gloria Patri, &c.

HYMNVS.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcòrdiis sonent præcónia,
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

Noctis recólitur cæna novissima,
Qua Christus créditur agnum & àzyma
Dedìsse fràtribus, juxta legítima
Priscis indùlta pátribus.

Post agnum typicum explétis epulis,
Còrpus Dominícum datum discípulis:
Sic totum òmnibus, quod totum sìngulis,
Ejus fátémur manibus.

Dedit fragílibus còrporis férculum,
Dedit & trístibus sángvinis póculum,
Dicens, accípite quod trado vàsculum,
Omnés ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium commítti vóluit.
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, & dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cælicus figúris términum:

O res

O res miràbilis, mandúcat Dóminum.

Pauper sérvus, & húmilis!

Te trina Déitas, unáque póſcimus,

Sic nos tu víſita, ſicut te cólimus:

Per túas ſémitas duc nos quò téndimus,

Ad lùcem, quam inhábitas. Amen.

Jn primo Nocturno.

Antiph. Rex inferórum ✠, & princeps tenebrárum miſit in cor impiórum hóminum, ut convenìrent adversũ Chriſtum Dóminum, & memoriále Sánctum éjus; nos áutem in fide virtútis èjus, cuſtodièntes præcèptum éjus ſérvimus ei cum timóre & exultamus cum tremóre.

Pſal: 2.

QUare fremuérunt Géntes: * & pópuli meditàti ſunt inánia.

Aſtitérunt Reges terræ, & príncipes convenèrunt in únum: * advérsus Dóminum, & advèrſus Chriſtum ejus.

Dirumpàmus vincula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in Cœlis, irridébit èos: * & Dóminus ſubſannábit èos.

Tunc loquétur ad èos in ira ſuá: * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo, ſuper Sion mòntem Sanctum ejus, * prædicáns præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * filius meus es tú, ego hòdie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Géntes hereditátem tùam, * & poſſeſſionem túam términos térræ.

Reges éos in Virga férrea,

rea, * & tamquàm vas figuli confríngés éos.

Et nunc Reges intellígite: * erudímini qui judicàtis térram.

Servíte Dómino in timòre: * & exultáte ei cum tremòre.

Apprehéndite discíplinám, ne quándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via jùsta.

Cúm exárserit in brevi ira ejus: * beáti òmnes qui confidunt in eo.

Gloria Patri, &c:

Antiph: Rex inferórum, ✠ & prínceps tenebrárum misit in cor impiórum hóminum, ut convenirent advérsum Christum Dóminum, & memoriále Sánctum éjus; nos áutem in fide Virtútis éjus, custódièntes præcéptum éjus, sérvimus éi cum timóre & exultámus cum tremóre.

Antiph: Dómine ✠ múlti insúrgunt advérsum té, & dìcunt ánimæ nóstræ: nón est ibi sálus in Déó; Tu áutem glória nóstra és, nec timémus mìllia pópuli circumdántis nós, quia ést super pópulum tùum benedíctio tùa.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti súnt, qui tríbulánt me: * multi insúrgunt advérsúm me.

Multi dicunt ánimæ méæ: * Non est sálus ipsi inDéo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor méus és: * glória méa, & exáltans càput méum.

Voce méa ad Dóminum clamavi: * & exaudívit me de mónte Sancto súo.

Ego dormivi, * & soporátus sum: * & exurréxi quia Dóminus súscépit mé.

Non timébo míllia pópuli

circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac, Déus méus.

Quóniam tu percussisti ómnes adversántes míhi sine cáusa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est sálus: * & super pópulum túum benedíctio tùa.

Antiph: Dómine ✠ multi insúrgunt advérsum te, & dicunt ánimæ nóstræ: non est ibi sálus in Déo; Tu áutem glòria nostra és, nec timémus míllia pópuli circumdántis nós, quiá est súper pópulum túum benedíctio tùa.

Antiph: Filii hominum ✠ usquéquò grávi córde? ut quid dilígitis vanitatem, & quæritis mendàcium? scitòte quóniam Dóminus osténdit nobis bóna, & signátum ést supér nós lúmen vúltus súi á frúctu fruménti, & víni.

Psal: 4.

CUm invocárem exaudívit me Déus justitiæ méæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiònem méam.

Filij hóminum úsquequò grávi córde: * ut quid dilígitis vanitátem, & quærìtis mendácium.

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sánctum súum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad éum.

Jrascímini, & nolìte peccáre: ✠ quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubilibus véstris compungímini.

SacrificáteSacrificium justitiæ, ✠ & speráte in Dómino:* multi dicunt quis osténdit nóbis bóna.

Signátum est supér nós lumen vultus túi Dómine: * dedisti lætítiam in córde méo.

A fructu fruménti, vini, &

& òlei súí, * multiplicáti sunt.

Jn pace in idípsum: * dormiam & requiéscam.

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti, me.

Antiph: Filij hòminum ✠ úsquequó grávi córde? ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium? Scitote quóniam Dóminus osténdit nóbis bóna, & signátum est supér nos lumen vultus sui á frùctu fruménti, & vini.

Antiph: Jn multitudine ✠ misericórdiæ túæ adorámus, & exorámus te ad templum Sanctum tuum, ut inimíci tui décidant á cogitationibus súis, & nobiscum gloriéntur in te.

Psal: 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine,* intéllige clamorem meum.

Jnténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine: mané exáudies vocem meam.

Mané astábo tibi & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malìgnus: * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendacium.

Virum sángvinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Jntroíbo in domum tuam:* adorábo ad templum Sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua:* propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam. Quo-

Quòniam non eſt in ore eorum veritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepúlchrum pátens eſt guttur eórum, ✠ lingvis ſuis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant á cogitatiònibus ſuis, ✠ ſecùndùm multitúdinem impietátum eorum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſpérant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabùntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ, * coronáſti nos.

Antiph: Jn multitúdine ✠ miſericórdiæ tuæ adorámus, & exorámus te ad témplum Sánctum tuum, ut inimíci tui décidant à cogitatiónibus ſúis, & nóbiscúm gloriéntur in te.

Antiph: Súſcipe Dómine ✠ orationes nóſtras, ut omnes inimíci tui velóciter erubéſcant, & convertántur.

Pſal. 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére mei Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt váldé: * ſed tu Dómine úſquequó ?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericòrdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo: ✠ la-

lavábo per síngulas noctes lectum meum: * Láchrimis meis stratum meum rígabo.

Turbátus est á furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite á me omnes, qui operámini iniquitátem: * quoniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimici mei: * convertántur & erubéscant valdé velóciter.

Antiph. Súscipe Dómine ✠ oratiónes nòstras, ut omnes inimíci tui velóciter erubéscant, & convertántur.

Antiph: Exaltáre Dómine ✠ in finibus inimicórum nostrórum: Consuméntur nequítiæ peccatòrum: Exùrge Déus in præcépto; quod mandásti, & Synagóga populórum circumdábit te.

Psal: 7.

Domine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiát ut leo ánimam meam: * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inanis.

Persequátur inimícus ánimam meam, ✠ & comprehéndat, & concùlcet in terra vitam méam: * & glóriam meam in pùlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meòrum.

Et exúrge Dómine Deus me-

meus in præcépto quod mandásti: * & Synagóga populórum circúmdábit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Jùdica me Dómine secundúm justítiam méam, * & secúndúm innocéntiam méam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Déus.

Justum adjutòrium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, & pátiens, * num quid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effecit.

Ecce párturiit, injustitíam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum : * & íncidit in foveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsius iniquítas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndúm justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini Altissimi.

Antiph: Exaltáre Dómine ✠ in finibus inimicórum nostrórum: Consuméntur nequitiæ peccatórum: Exúrge Déus in præcépto, quod mandásti, & Synagóga populórum circumdábit te.

℣. Consúrge, & láuda in nocte * in princípio vigiliárum.

℟. Effúnde sicut áquam * cor tuum ánte conspéctum Dómini.

De Jsaia Propheta

Lectio prima Cap: 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus, créans te Jácob, & fórmans te Jsráêl: Noli timere, quia redémi te, & vocávi te nómine tuo: meus es tú. Quia ego Dóminus DEUS tuus Sanctus Jsraêl, Salvátor tuus, dédi te propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthiópiam, & Saba, pro te, ex quo honorábilis fáctus es in óculis meis, & gloriósus, ego diléxi te, & dabo hóminés pro te, & populos pro ánima tua. Noli timére, quia ego tecum sum: ab oriénté addúcam semen tuúm, & ab occidénte congregábo te. Dicam Aquiloni: Da; & Austro: noli prohibére: Affer filios méos de longínquo, & filias méas ab extrémis terræ.

℟. Exurge Dómine. * Præparationem córdis nóstri áudiat áuris tua.

℣. Ut non appónat ultra magnificàre se ímpius super térram, & sciat quia tu es Deus, quem cólimus, & tuum est Sacraméntum, quód Adorámus. *Præparatiónem.*

Lectio Secunda.

EDuc foras pópulum cæcum, & óculos habentem; súrdum, & áures ei sunt: omnes gentes congregátæ sunt simul, & colléctæ sunt tribus. Quis in vobis annúnciet istud, & quæ prima sunt audíre fáciet? dent vestes eorum, justificentur, & audiant, & dicant: verè. vos testes mei, dicit Dóminus, & sérvus meus, quem elégi: ut sciátis, & credátis mihi, & intelligátis, quia ego ipse sum. Ante me non est formátus Deus, & post me

me non erit. Ego ſum Dómi-nus, & non eſt ábſque me Sal-vátor. Ego annunciávi, & ſalvávi; audítum feci, & non fuit in vobis aliénus: Vos té-ſtes mei, dicit Dóminus, & e-go DEUS.

℟. Hæc dicit Dóminus Re-démptor ad contemptíbilem animam, ad abominántem géntem. Super Dómino non confundéntur qui ſúſtinent eum.

℣. Quæcúmque ánima, fi-délis eſſe vis, operáre juſtíti-am; Juſtus ex fide vivit. *Su-per Dómino.*

Lectio Tertia.

HÆc dicit Dóminus Re-démptor véſter, Sánctus Jſráêl: propter vos miſi in Ba-bylónem, & detráxi véctes u-nivérſos, & Caldœos, in ná-vibus ſúis gloriántes: Ego Dó-minus Sanctus veſter, créans Jsráêl, Rex veſter. Hæc dicit Dóminus, qui dédit in mári viam, & in áquis torréntibus ſémitam. Qui edúxit quádri-gam, & équum: ágmen, & robúſtum; ſimul obdormié-runt, nec reſúrgent: Contriti ſunt quáſi línum, & extíncti ſunt. Ne meminéritis prió-rum, & antíqua nè intuêami-ni. Ecce égo fácio nóva, & tunc oriéntur; úbique cogno-ſcétis eà: ponam in deſérto vi-am, & in invio flùmina: glo-rificábit me béſtia agri, Dra-cónes, & ſtruthiónes.

℟. Inſipièntes, & malígni odérunt Sapiéntiam DEI; Et rei fácti ſúnt in cogitatió-nibus ſúis.

℣. Neſciérunt Sacraménta DEI, neque mercédem ſpéra-vérunt Juſtítiæ; Erravérunt, & excæcávit illos malítia eó-rum; ſed tu miſerére, quóni-am irritavérunt té Dòmine. *Et rei.*

Lectio 4ta. Cap: 44

EFfúndam énim áquas súper sitiéntem, & fluénta super áridam: Effúndam Spíritum méum súper sémen túum, & benedictiónem méam super stìrpem túam. Et germinábunt inter hérbas quasi salíces juxta præterfluéntes áquas. Iste dícet: Dómini ego sum: & ille vocábit in nómine Jácob & hic scríbet mánu suá: Dómino; & in nomine Jsraêl assimilábitur. Hæc dicit Dóminus Réx Jsráêl, & Redémptor ejus Dóminus exércituum: Ego primus, & ego novíssimus, & ábsque me non est DEUS. Quis similis mei? vócet, & annúnciet, & órdinem expónat mihi, ex quo constítui pópulum antìquum: Ventúra, & quæ futúra sunt annunciént eis. Nolite timére, neque conturbémini: Ex nunc audíre te féci, & annuntiávi. Vos estis téstes mei, numquid est Déus ábsque mé?

℟. Anima, quæ tristis ést súper magnitúdine máli, & ánima ésúriens dat tibi glóriam, Dómine. * Noli meminisse iniquitátum eórum sed méménto nóminis tui. Quia tu es Dóminus Déus noster, & laudábimus te.

℣. Réspice Domine de sanctuário túo in nós, quóniam pétimus misericórdiam ánte fáciem túam. *Noli.*

Gloria Patri. *Quia.*

In 2do Nocturno.

Antiph: Quam admirabilis es, ✠ Dómine Déus nóster, qui ex óre imbéllium vírginum perfecísti tibi láudem propter inimícos tuos, ut confúndas éos, & déstruas éròrres eórum. Psal:

Psal. 8.

DOmine Dóminus noſter,* quám admirábile eſt nomen tuum in univérſa térra !

Quoniam eleváta eſt magnificéntia túa, * ſuper cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícós tuos * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam videbo cælos tuos, ópera digitórum tuórum:* Lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo quód memor es ejus: * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum ?

Minuìſti eum pauló minús ab Angelis, ✠ glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, ✠ oves & boves univérſas; * inſuper & pécora campi:

Vólucres Cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter,* quám admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra ! Gloria Patri.

Antiph: Quám admirábilis es ✠ Dómine Déus nóſter qui éx óre imbéllium Vírginum perfecíſti tíbi láudem própter inimícos túos,ut confúndas éos,& déſtruas errores eórum.

Antiph: Jnſurrexérunt ✠ in te Dómine téſtes iníqui,& méntita eſt iníquitas ſibi; fácies áutem méa éxquisívit te; fáciem tuam Dómine requíram.

Pſal: 26.

DOminus illuminátio mea & Salus mea, * quem timèbo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * á quo trepidábo !

Dum appròpiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimìci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſiſtant advérſum me caſtra, * non timébit cor méum.

Si exúrgat advérſum me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dòmino, hanc requíram, *ut inhábitem in domo Dòmini òmnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dòmini, * & víſitem templúm ejus.

Quóniam abſcòndit me in tabernáculo ſuo: * in die malòrum protéxit me in abſcòndito tabernáculi ſui.

Jn petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi', & immolávi in tabernáculo ejus hòſtiam vociferatiònis: * Cantábo, & pſalmum dicam Dòmino.

Exáudi Dòmine vocem meam, qua clamávi ad te: * miſerére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſivit te fácies mea: * fáciem tuam Dòmine réquiram.

Ne avértas fáciem tuam á me: * ne declínes in ira á ſervo tuo.

Adjùtor meus eſto: * ne derelínquas me, neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.

Quóniam Pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dòminus áutem áſſumpſit me.

Legem pone mihi Dòmine in via tua: * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradìderis me in ánimas tribulántium me: ✠ quòniam

niam insurrexérunt in me testes íniqui, * & mentíta est iniquítas sibi.

Credo vidére bona Dòmini: * in terra vivéntium.

Expécta Dòminum, viriliter age: * & Confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Antiph: Jnsurrexérunt ✠ in té Dòmine téstes íniqui, & mentíta est iníquitas sibi; fácies áutém méa exquisivit te; fáciem túam Dòmine requiram.

Antiph: Vox Dòmini ✠ in virtúte: Afférte ei glòriam, & honòrem, & adorémus eum in Hóstia Sáncta éjus, dònec revelábit condénsa, & in templo ejus omnes dícent glòriam.

Psal: 28.

Afférte Dòmino filii Dei:* afférte Dòmino filios arietum.

Afférte Dòmino glòriam & honòrem, ✠ afférte Dòmino glòriam nòmini ejus, * adoráte Dòminum in átrio Sancto ejus.

Vox Dòmini super aquas, ✠ Deus majestátis intònuit:* Dòminus super aquas multas.

Vox Dòmini in virtúte: * vox Dòmini in magnificéntia.

Vox Dòminí confringéntis cedros: * & confringet Dòminus cedros líbani.

Et comminuet cas tamquam vítulum líbani:* & diléctus quemádmodum filius unicòrnium.

Vox Dòmini intercidéntis flammam ignis: ✠ vox Dòmini concutiéntis desértum: * & commovébit Dòminus desértum cades.

Vox Dòmini præparántis cervos, & revelabit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glòriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & ſedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Antiph: Vox Dómini ✠ in Virtùte: affèrte ei gloriam, & honòrem, & adorémus eum in Hòſtia Sáncta ejus, donec revelábit condénſa, & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Antiph: Anima nóſtra ✠ Súſtinet Dóminum, quia ómnia ópera ejus in fide: & óculi ejus ſuper timéntes eum, ut éruat á morte ánimas eórum, & alát eas in fáme.

Pſal: 32.

EXultáte juſti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bené pſállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini Cæli firmati ſunt: * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris: * ponens in theſáuris abyſſos.

Timeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveàntur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandàvit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium: ✠ réprobat autem cogitatiónes populórum, * & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in

in ætérnum manet : * Cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Beáta gens, cujus eſt Dóminus, Deus ejus; * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.

De Cœlo reſpéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo: * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eòrum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem: * & gígas non ſalvábitur in múltitudine virtútis ſuæ.

Fallàx équus in ſalútem: * in ábundantia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum: * & in eis qui ſperant ſuper miſericòrdiâ ejus.

Ut eruat á morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum: * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum: * & in nómine Sancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua Dómine, ſuper nos: * quemádmodùm ſperávimus in te.

Antiph: Anima noſtra ✠ ſúſtinet Dóminum, quia ómnia òpera ejus in fide: & óculi ejus ſuper timéntes eum, ut éruat á morte ánimas eórum, & álat éas in fáme.

Antiph: Qui odérunt te, ✠ Dómine, polluérunt tabernáculum Nóminis tui; exúrge, & Jùdica cáuſam tuam, ſed memor eſto congregatiónis tuæ, & animas páuperum ne obliviſcáris.

Pſal: 73.

UT quid Deus, repulíſti in finem:

finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ.

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ,* mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum, in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa:* & non cognovérunt sicut in exitu super summum.

Quasi in Silva lignórum secúribus excidérunt iánuas ejus in idipsum: * in secùri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernaculum Nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei á terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.

Usquequó Deus improperábit inimícus: * írritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & déxteram tuam,* de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu Confirmásti in virtúte tua mare: * Contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedisti eum escam, pópulis æthiopum.

Tú dirupísti fontes, & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est

nox: * tu fabricátus es auróram & ſolem,

Tu fecíſti omnes términos terræ: * æſtátem & ver tu plaſmáſti ea,

Memor eſto hujus, inimicus improperávit Dómino: * & pópulus insìpiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum: * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt, terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum:

Exúrge Deus, judica cáuſam tuam: ✠ memor eſto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab inſipiénte ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum, qui te odérunt, aſcéndit ſemper.

Antiph: Qui odérunt te, ✠ Dómine, polluérunt tabernáculum nóminis tui: Exúrge, & Judica cáuſam tuam, ſed memor eſto, congregatiónis tuæ, & ánimas páuperum ne oblivíſcáris.

Antiph: Réſpice Domine ✠ in orationem humilium, & ſólve filios interemptórum, ut annúncient in Sion láudem tuam, in conveniendo pópulos in unum, & Reges, ut ſérviant Dómino.

Pſal: 101.

Domine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te veniat.

Non avértas fáciem tuam á me: in quacúmque die tríbulor inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocá-

vero te,* velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percùssus sum ut fænum, & áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei:* adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus súm pellicáno solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi,* & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimìci mei: * & qui laudábant me, advèrsum me jurábant.

Quia cínerem tamquám panem manducábam,* & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fænum árui.

Tu autem Dòmine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miserébe ris Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébuntGentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glòriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humilium: * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pòpulus, qui creábitur,laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso

San-

Sancto suo: * Dóminus de Cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut solveret filios interemptórum.

Ut annúncient in Sion nomen Dómini; * & laudem ejus in Jerusalem.

Jn conveniéndo pópulos in unum, * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Jnítio tu Dómine terram fundásti: * & opera manuum tuárum sunt Cœli.

Jpsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficíent.

Filij servòrum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Antiph: Réspice Dómine ✠ in oratiónem humilium, & sólve filios intéremptórum, ut annúncient in Sion láudem túam, in conveniéndo populos in unum, & Reges, ut sérviant Dómino.

℣. Dómine DEUS salútis meæ in die clamávi, & nocte coram te.

℟. Jntret in conspéctu tuo oratio mea.

LECTIO V.

Sermo S: Thomæ Aquinatis.

De Corpor: Christi: Ser: 3.

MUltæ sunt cáusæ quáre Dóminus hoc Sacraméntum instituit, quárum prima est, osténsio suæ máximæ dile-

lectiónis. Etenim máximam osténdit nobis dilectionem in hoc, quod se ipsum nobis dedit in cibum. Magnum signum dilectiónis esset, qui alicui magnam pártem suorum bonórum tribúeret. Május qui ómnia súa, & súos. Máximum qui se ipsum pro áltero tráderet. Sed ipse plús fécit qui se ipsum nobis dedit in cibum quotidiánum, quod núllus álius fácit. De hoc idem dicit Propheta: Zelus Domus tuæ comédit me. Et quod incomparábilis sit ista diléctio, patet in hoc, quia cúm ómnia præscíverit, quanta in futúro per hoc, per inimícos suos, scílicet ab infidélibus sustíneret oppróbria; nec ípsum tamen tot insúltus, & oppróbria retráhere potuérunt. Unde séquitur: & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. Judæi, & Herétici contempsérunt Corpus Christi, dicéntes: Quomodo potest hic carnem suam nobis dare ad manducándum? & sic diffidébant, tantam esse dilectionem.

℟. Vos qui reliquístis Dóminum, qui pónitis fortúnæ ménsam, & libátis super eam. Pro eo, quod loquùtus sum, & non audístis, & faciebátis málum in óculis meis, & quæ nólui elegístis.

℣. Propter hoc dicit Dóminus, Ecce servi mei cómedent, & vos esuriétis: bibent, & vos sitiétis: Laudábunt præ exultatióne, & vos confundémini, & clamábitis præ dolóre cordis. *Pro eo quod.*

LECTIO VI

Idem in Tract: de Dignitate Corporis Xisti post init.

SEd sóla mágna fides Ecclésiæ reclámat, ómnibus sénsi-

ſénſibus infidélium contradìcens: fálſum dícitis in fide chriſtiána: nimis erratis: Non eſt Pánis quod vidétis quod auditis, quod odorátis; quod guſtátis, quod tángitis; Loco Panis eſt Sacroſánctum Córpus Dóminicum: Accidéntia Pánis, & vini ſunt, non ſubſtántia: Natura céſſit Miráculo: Creatúra Creatóri ſuo. Síquidem conſvetúdinem operátur vírtus benedictiónis Chriſti dicéntis: hoc eſt Córpus méum. Sed homo módicæ fidei dicit cum Judæis: Quomodo poteſt hic nòbis dare carnem ſuam ad manducandum? & cum dubitantibus dicit: Durus eſt hic ſermo? quis poteſt eum audire, Scilicet credendo! Quomodo poteſt pánis in Corpus Chriſti, & vinum in Sángvinem transmutári? hoc valde dubito. Fides mágnæ Ecclèſiæ reſpondet: Chriſtus reſpóndet: quod impoſſibile eſt apud homines, poſſibile eſt apud Deum.

℟. Vos autem genus eléctum, gens Sáncta, pópulus acquiſitionis. * Ut virtùtes annunciétis ejus, qui vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

℣. Excubáte in cuſtódia Sanctuárij, & in Miniſtério Altáris. *Ut virtùtes.*

LECTIO VII.

ACcidens enim rémanet ſine ſubjécto, ut fides locum hábeat, dum inviſibile viſibiliter ſúmitur, alienâ ſpécie occultátum: & ut ſenſus á deceptióne immúnes reddántur, qui ſibi de notis júdicant indiciis. Jncrédulus dicit: Ultra modum miror, quod hoc Sacraméntum, quod dícitur Corpus Chriſti eſſe ante longa

ga témpora prætérita, & in præsenti témpore, nón sit pénitus consúmptum, & non consummátur, quia jam per mille ánnos & bis centum, & ámplius, á Sacerdótibus, & cæteris infinítis sumptum est, & quotidie súmitur. Ecclésia respondet: Nonne legis, quod de Manna, quod Deus pátribus pluit in desérto, quia qui plus tulit, non abundávit, & qui minus, non minorábat? Miracula enim, quæ tunc Deus in Manna fécit, quod habuit Sáporis svavitátis delectamentum, per quod Corpus Christi figurátum est, quod qui dignè sumit, sentit in ánima ómnem dulcédinem, & delectamèntum intérnæ dilectiónis ad Deum.

℟. Si gustástis quàm dulcis est Dóminus.* Ad eum accedéntes lápidem vivum, ab hóminibus quidem reprobátum, à Deo autem electum, & honorificátum.

℣. Et ipsi tanquam lápides vivi super ædificámini offérre spirituáles Hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. *Ad eum.*

LECTIO VIII.

INcrédulus dicit. Dic mihi; Est Corpus Christi summum Sacraméntum inter septem Sacramenta Sanctæ Ecclesiæ. Ecclesia respondet: Baptismus est fundaméntum, & Sigillum Christianitátis. Sed nullum Sacraméntum hoc Sacramento est dignius, scilicet Corporis Christi, vel salúbrius, quo peccata purgántur, & mérita augéntur, & mens Cæléstium charismatum abundántius impingvátur. O pretiosum, & admirandum Convivium, in quo non carnes taurórum, aut hircórum, aut vitulórum; ut

ut olim in lege offerebántur, sed caro ágni Paschális, immaculati scílicet Christi, qui per Agnum Paschalem prænotátus est: Nec ulla oblátio, Corpore Christi pótior, vel dignior: unde hoc Sacramentum, est pignus salútis. Jn Ecclesia offertur pró fidélibus vivis, & defúnctis, ut omnibus prósit pro quibus est institútum.

℟. Nolíte ítaque amíttere confidéntiam véstram, quæ mágnam hábet remuneratiónem; Cognoscentes vos habére meliórem manentem Substántiam, Justus áutem ex fide vivit.

℣. Fidelis est enim qui repromisit, & tálibus hostiis promerétur Deus. *Justus.*

Glòria Patri. *Iustus.*

In 3*tio* Nocturno

Ad Cantica.

Antiph: Sápiéntia ✠ ædificavit sibi Dómum: misit ancíllas súas ut vocarent, & insipiéntibus locúta est; Venite Comédite paném méum, & bíbite vinum, quod miscui vobis.

Cantic: provér: Cap:9.

SApiéntia ædificávit sibi domum, * excidit colúmnas séptem.

Jmmolávit victimas suas, * míscuit vínum, & propósuit mensam suam.

Misit ancíllas súas, ut vocárent ád arcem. * & ad mœnia civitátis.

Si quis est párvulus, véniat ad me. * & insipiéntibus locúta est:

Veníte & comédite panem meum,*& bíbite vinum quod mìscui vobis.

Relínquite infántiam,&vìvite, * & ámbulate per vias prudentiæ.

Princípium ſapiêntiæ, timor Dómini:* & ſciéntia ſanctórum, prudéntia.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * & addentur tibi anni vitæ.

Si Sápiens fueris, tibi metipſi eris: * ſi autem illuſor, ſolus portábis malum:

Canticum Sap: 16.

Angelórum eſca nutrivíſti pópulum tuum: * & parátum panem de Cælo præſtitiſti illis ſine labóre.

Omne delectaméntum in ſe habéntem:* & omnis ſapóris ſvávitatem.

Subſtántia enim tua dulcédinem tuam, * quam in filios habes, óſtendébat.

Et deſérviens unius cújusque voluntáti, * ad quod quisque volébat, convertebátur.

Creatura enim tibi factori deſerviens, exardeſcit in tormentum adverſus injuſtos,* et lénior fit ad bene faciendum pro his, qui in te Confidunt.

Ut ſcirent filii tui, quos dilexiſti, Dómine, ✠ quóniam non nativitátis fructus paſcunt hóminês, * ſed ſermo tuus hos qui in te crediderunt conſérvat.

Ingrati enim ſpes tamquam hibernalis glácies tabéſcet, * & diſpériet tamquam aqua ſupervácua.

Magna ſunt enim judícia tua Dómine, ✠ & inenarrabilia verba tua: * propter hoc indiſciplinátæ ánimæ erravérunt.

Cánticum Jer: Cap: 31.

Audite verbum Dómini Gentes:* & annunciáte in inſulis, quæ procul ſunt, & dicite.

Qui diſpérſit Jſraêl, congregábit eum:* & cuſtodiet eum ſicut Paſtor gregem ſuum.

Re-

Redémit enim Dòminus Jacob, * & liberavit eum de manu potentiòris.

Et vénient,&laudábunt in monte Sion:* & cònfluent ad bona Dòmini.

Super fruménto,& vino, & oleo, * & fœtu pécorum & armentòrum.

Eritque ánima eòrum quasi hòrtus irriguus, * & ultrà non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * juvenes & senes simul.

Et convértam luctum eòrum in gáudium,* & consolabor eos, & lætificábo á dolòre suo.

Et inebriábo ánimas Sacerdòtum pinguédine:* & pòpulus meus in bonis meis adimplebitur, ait Dòminus.

Antiph: Sapiéntia ✠ ædificávit sibi Dòmum: misit ancillas súas ut vocárent, & insipiéntibus locúta est; Veníte Comédite pánem meum,& bibite vinum,quod miscui vobis

℣. Ecce ténebræ opériunt térram, & calígo populos.

℞. Gloria autem Dòmini in te Hierusalem.

Lectio Sancti Evangelij secundum Joannem. Cap: 6.

Lectio XI.

IN illo tempore. Dixit JESUS Turbis Judæorum: Ego sum panis vivus, qui de Cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc páne vivet in æternum. Et pánis, quem ego dábo, Caro mea est pro mundi vitá. Litigábant ergo Judæi. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. Tractatu 25. in Joem:

QUantum accédit finis mundi, crescunt erròres, crescit iníquitas. Crescit infidélitas.

litas. Lux dénique, quæ chá-ritas apud Joannem ipsùm de-monstrátur, crebérrimé extin-gvitur. Crescunt istæ ténebræ odiòrum fraternòrum: quoti-die crescunt, & nondum vé-nit JESUS. Unde ápparet quia crescunt? Quòniam abundá-vit iniquitas, refrigéscet chá-ritas multorum. Crescunt té-nebræ, & nondum venit JE-sus, crescentibus ténebris, re-frigescénte charitáte, abun-dánte iniquitáte; ipsi sunt flu-ctus, navem turbántes. Tem-pestátes, & vénti clámores sunt malédicorum. Inde cha-ritas refrigéscit. Inde fluctus augéntur, & turbátur navis. Vento magno flánte, mare e-xurgebat: tenebræ crescébant: Intelligéntia minuebátur: iní-quitas augebatur. Jntérea di-scipuli ambulábant, promové-bant: nec venti illi, & tem-pestátes, & flùctus & ténebræ id agébant, ut vel navis non promoverétur, sed inter òmnia illa mala; ibat. Etenim quia abundávit iníquitas, & refri-géscit cháritas multòrum, cré-scunt flúctus, augéntur téne-bræ, sævit ventus, sed tamen navis ambulábat. Qui enim perseveráverit usque in finem salvus erit.

℟. Qui ambulávit in téne-bris, & non est lúmen ei.* spéret, & innitátur super Dò-minum.

℣. Jpse enim jánua, qui pul-sátur áb ingrediénti, & ab e-mèritis adoratur. * *Speret.*

Lectio X.

SE ipsum, Charíssimi, Dòmi-nus insínuat istum cibum, quod in sequéntibus illucéscit: Quem filius hòminis dábit vo-bis. Hunc ergo cibum operá-mini, non qui perit, sed qui pérmanet in vitam ætérnam, quem

quem filius hòminis dabit vobis. Hunc enim Pater signávit Déus. Jstum filium hòminis nolite accípere quasi álios filios hòminum, de quibus dictum est: Filii autem hòminũ in protectiòne alárum tuárum sperábunt. Jste filius hòminis sequestrátus quodã gratia spíritus,& secúndũ carnem filius hóminis exceptus a numero hóminum, filius hóminis est. Jste & filius hòminis, &filius Dei est. Jste homo etiamDeus est. VerbũDei cõmendat humilitátem suam: hòmo agnòscit claritátem DEI sui, & revéra, fratres puto, quia justum est. Humiliávit se propter nos: glorificémus illum nos. Non enim filius hòminis propter se est, sed propter nos. Ergo filius hòminis erat illo modo, cúm Verbum Carofactum est, & habitavit in nobis, ideo enim hunc Pater signávit.

℟. Dòminus JESUS inConsummatiòne sæculórũ, ad destitutiònem peccati per hòstiam suam appáruit.* Secundó autem sine peccato apparébit, expectantibus se in salútem.

℣. Per ipsum Ergo offerámus hòstiam láudis semper DEO, idest fructum lábiòrum confitentium nòmini ejus, tálibus enim hòstiis promerètur.* *Secundo.*

Lectio XI. Tract: 26.

HIc est enim panis, qui de Cælo descendit,ut si quis ex ipso manducet, non moriátur. Sed quod pértinet ad virtútem Sacraménti. Non quod pértinet ad visibile Sacramentum. Qui mandúcat intus non foris, qui mandúcat in còrde, non qui prémit dénte. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi. Ideo vivus, quia de Cœlo descendi. De Cœlo descéndit & manna; Sed manna umbra erat, iste véritas est.

Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum;& panis, quem ego dabo caro mea est pro mundi vita. Hoc quando cáperet caro,quod dixit panem, Carnem? Vocatur Caro, quod non capit Caro,quia vocátur caro. Hoc enim exhorruérunt: hoc ad se multum esse dixérunt: Hoc non pósse fiéri putavérunt. Caro mea est, inquit, pro mundi vitá. Nòrunt fideles Corpus Christi, si Corpus Christi non négligant esse. Fíant Corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi, de Spíritu Christi non vivit, nisi Corpus Christi. Vis ergo & tu vivere de Spíritu Christi. in Corpore esto Christi. Qui vult vivere non abhorreat à Còmpage membrorum: Non sit putre membrum. Sit pulchrum, sit áptum, sit sánum: Hæreat Corpori: Vivat DEO de DEO nunc labòret in terra, ut postea Régnet in Cœlo.

℟. Substántia tua, Dòmine, dulcédinem tuam, quam in filios habes, òstèndit. * Propter hoc creatura, tibi factori desérvit.

℣. Veré tu es DEUS abscònditus, Deus Jsraêl Salvator. *Propter hoc:*

Lectio XII.

Litigabant ergo Judæi ad invicem dicéntes: quòmodo potest hic Carnem suam nobis dare ad manducándum? Litigabant utique ad invicem, quoniam pánem concordiæ non intelligébant, nêc súmere, volébant; nam qui mandúcant talem panem, non litigant ad ínvicem, quoniam unus panis, unum Corpus multi súmus, & per hunc facit Deus unius modi habitare in Domo. Quod autem ad invicem litigántes quærunt, quomodo pòssit DòminusCárnem

suam

ſuam dare ad manducándum, non ſtatim audiunt, ſed adhuc eis dìcitur: Amen dico Vobis niſi manducavèritis Carnem Filii hòminis, & bibéritis ejus Sángvinem, non habèbitis vitam in vobis. Quómodo quidem edátur, & quis nam modus ſit manducándi iſtum panem, ignorátis: Verumtamen niſi manducavèritis Carnem filii hóminis, & biberitis ejus Sángvinem, non habébitis vitam in vobis. Hæc non útique cadavèribus, ſed viventibus loquebátur. Hanc ergo vitam non habet, qui iſtum panem non manducat, nec iſtum Sángvinem bibit. Nam temporálem vitam ſine illo habére hómines póſſunt, ætérnam verò omninô non poſſunt. Qui ergo non manducat ejus Carnem, nec bibit ejus Sángvinem non habet vitam æternam.

℣. Lætábitur virgo in Choro: júvenes, & ſenes ſimul. * Quia diſperſos congregábit Dòminus.

℣. Vènient, & conflúent ad bona Dòmini in monte Sion ſuper frumento, & vino. * *Quia* Gloria. * *Quia diſperſos.*

Sequentia Sancti Evangelii ſecundúm Joánnem. Cap: 6.

IN illo Tèmpore dixit JESUS turbis Judæòrum: Ego ſum Panis vivus, qui de Cælo deſcéndi: Si quis manducáverit ex hoc pane vívet in ætèrnum, & panis quem Ego dabo, Caro mea eſt pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi ad invicem dicèntes: quómodo poteſt híc nobis Carnem ſuam dare ad manducándum? Dixit ergo eis JESUS, Amen amen dico vobis: Niſi

manducavèritis carnem Filij Hòminis, & bibéritis ejus Sángvinem non habèbitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam Carnem & bibit meum Sángvinem, in me manet & Ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, & Ego vivo propter Patrem: & qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de Cælo descèndit. Non sicut manducavèrunt Patres vestri manna, & mòrtui sunt. Qui mandúcat hunc panem vivet in ætèrnum.

ORATIO.

ADeuntes Cum fidúcia ad Thronum grátiæ Túæ, Dòmine JESU; propítius rèspice, & exáudi: ut glória Tua, quæ in SACRAMENTO amòris Tui, assiduis impiòrum contumèliis impètitur, perpétuo tibi famulántium Cùltu reparétur. Qui vivis & regnas &c:

Ad Laudes.

Antiph: Verba iníquorum ✠ prævaluèrunt super nòs; nos áutem replébimur in bonis Dòmus tuæ: & válles nòstræ abundántes electòrum frumento, semper clámábunt.

Psal: 64.

Te decet Hymnus.

DEUS in Sion:* & tibi reddètur votum in Jerúsalem.

Exaudi Oratiònem meam:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquòrum prævaluèrunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumpsísti:* inhabitabit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * Sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte. Exáu-

Exáudi nos DEUS ſálutaris noſter,* ſpes ómnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia:* qui contùrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabùntur Gentes, & timébunt qui hábitant tèrminos à ſignis tuis: * èxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitáſti terram, & inebriáſti eam: * multiplicáſti locupletáre eam.

Flumen DEI replètum eſt aquis, ✠ paráſti cibum illòrum:* quòniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multìplica genímina ejus:* in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & Campi tui replebúntur ubertáte.

Pingvéſcent ſpecióſa deſérti: * & exultatiòne colles accingèntur.

Indúti ſunt aríetes òvium,✠ & valles abundábunt, frumènto. * Clamábunt ètenim Hymnum dicent. Glòria Patri &c:

Antiph: Verba iniquòrum✠ prævaluérunt ſuper nos, nos autem replèbimur in bonis Domus tuæ: & valles noſtræ abundantes electorum fruménto, ſemper clamabunt.

Antiph: Servite Dòmino✠ in lætìtia populus ejus, & óves páſcuæ ejus, quóniam ſvávis eſt: in hymnis confitémini illi, quia ipſe eſt qui fecit nos. Adoráte Sacramentum ejus, quòniam ibi eſt veritas ejus.

Pſal: 99.

JUbiláte DEO omnis terra:* Servíte Dòmino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus:* in exultatiòne.

Scitòte quòniam Dòminus ipse est DEUS:* ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pòpulus ejus, & ovés páscuæ ejus: ✠ introíte portas ejus in confessiòne: * átria ejus in hymnis, Confitèmini illi.

Laudáte nomen ejus: quòniam svávis est Dòminus, ✠ in ætérnum misericòrdia ejus, * & usque in generátiónem & generatiònem veritas ejus.

Antiph: Sérvite Dòmino ✠ in lætitia pòpulus ejus,& oves páscuæ ejus, quòniam svávis est: in hymnis confitèmini illi, quia ipse est qui fecit nos. Adoráte Sacraméntum ejus, quoniam ibi est véritas ejus.

Antiph: Ad te de lúce ✠ Vígilo, DEUS,ut in velamènto fidei tuæ adhæreat ánima mea post te: & dum te láudat os meum, obstruátur os loquèntium iniqua adversus memoriále Sanctum tuum.

Psal: 62.

DEUS, DEUS meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quám multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia,& ínaquòsa: ✠ Sic in Sancto appárui tibi, * ut vidèrem virtùtem tuam, & glòriam tuam.

Quòniam mèlior est misericòrdia tua super vitas: * Lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nòmine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pingvèdine repleátur ánima mea:* & lábiis exultatiònis laudábit os meum.

Si memor fui tui super strátum meum, ✠ in matutìnis meditábor in te: * quia fuísti adjùtor meus.

Et in velamènto alárum tua-

tuárum exultábo, ✠ adhæsit ánima mea post te:* me suscépit déxtera tua

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, ✠ introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gladii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, ✠ laudabúntur omnes qui jurant in eo:* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Antiph: Ad te de luce ✠ vigilo, Deus, ut in velaménto fidei tuæ adhæreat ánima mea post te:& dum te láudat os meum, obstruátur os loquéntium iníqua advérsus memoriále Sanctum tuum.

Antiph: Sublimétur, ✠ Dómine, Cornu Christi tui, & famélici vivo saturentur pane, ideo dilatatum est os meum super inimícos meos, quia lætáta sum in salutári tuo.

Cantic: Annæ 1. Reg: 2.

EXultávit Cor meum Dómino,* & exultátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutari tuo.

Non est Sanctus, ut est Dóminus: ✠ neque enim est álius extrá te:* & non est fortis sicut DEUS noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro: ✠ quia DEUS scientiárum Dòminus est,* & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt:* & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos:* & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortificat, & vivificat,* dedúcit ad inferos & redúcit

Dóminus páuperem facit & ditat, * humiliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum: * & de stércore élevat páuperem.

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat

Dómini enim sunt cárdines terræ,* & pósuit super eos orbem.

Pedes Sanctórum suórum servábit, ✠ & impii in ténebris conticescent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus:* & super ipsos in cælis tonabit.

Dóminus judicábit fines terræ, ✠ & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui. *Glória Patri &c:*

Antiph: Sublimetur ✠ Dòmine Cornu Christi tui, & famélici vivo saturentur pane, ideo dilatatum est os meum super inimícos meos, quia lætáta sum in salutári tuo.

Antiph: Virginés, ✠ & sénés cúm Junióribus cognóscant & laudént Jesúm Christum, VérbumDei, quóniam ipse dixit & facta sunt: ipse mándávit & creáta sunt Sácramenta.

Psal. 148.

LAudáte Dòminum de Cælis: * Laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * Laudate eum omnes Stellæ & lumen.

Laudáte eum Cœli Cœlorum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pòsuit, & non præteríbit.

Láudáte Dóminum de terra: * Dracònes, & omnes abyssi.

Jgnis, grando, nix, glacies, spiritus procellárum:* quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes,& omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines: ✠ senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super Cælum & terram: & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus Sanctis ejus:* filiis Jsraël pópulo appropinquánti sibi.

Psal: 149.

CAntáte Dómino Cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Lætétur Jsraël in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Lau-

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo:* &exaltábit mansvétos in salútem.

Exultábunt Sancti in glória:* lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gladij ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus:* increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus:* & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psal 150.

LAudáte Dóminum inSanctis ejus: * Láudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus:* laudáte eum secúndúm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ:*laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudate eum in tympano , & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus:✠Laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: *omnis spíritus laudet Dóminum.

Antiph: Vírgines ✠ & Sénés cum Junióribus cognóscant, & laudént Jesum Christum, VerbumDei, quóniam ipse dixit& facta súnt: ipse mandávit & creáta suntSácraménta.

Capitulum Jsa: 45.

LAbor Ægypti , & negotiatio Æthiópiæ,& Sábaim,viri sublímes ad te transíbunt, & tui érunt, post te ambulábunt, & te adorábūt. Tantum in te est Deus: & non ést absque te Deus, veré tu es DEUS abscónditus, Deus Jsraël Salvator.

℟.breve. Pópulus iste,quem formávi mihi: Laudem meám narrábit. *Pópulus.*

℣. Dedí potum pópulo méo, electo meo. *Laudem meā. &c:* Glória. *Pópulus.*

HYMNUS.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum éxiens.
Venit ad vitæ vésperam.
Jn mortem á discípulo
Suis tradendus æmulis, Priùs

Priùs in vitæ ferculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & Sangvinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O Salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium.
Bella premunt Hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino.
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & psallát tibi.

℟. Omnis lingva confiteátur, quia tu es Dóminus Jesus Christus.

Ad Benedictus.

Antiph: Dédit se nobis ✠ Christus Dóminus in sui Córporis Sacraménto, ut sine timóre de manu inimicórum liberáti serviámus illi in Sanctitáte, & justítiá coram ipso omnibus diébus nostris.

Canticũ Zachariæ luc: 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Jsraël: * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in Domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctórum: * qui á sæculo sunt prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericordiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui Sancti.

Jusjurandum, quod jurávit ad Abraham Patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum, liberáti: * serviámus illi.

In Sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer prophéta altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini parare vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatorum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Jlluimináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent, * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Antiph: Dédit ſe nobis ✠ Chriſtus Dóminus in ſui Córporis Sacraménto: ut ſine timóre de manu inimicórum liberáti ſerviamus illi in Sanctitáte, & juſtítiá coram ipſo omnibus diébus noſtris.

Ad Primam,

Antiph: Verba Iniquórum; Ut ſupra in Laudibus.

Capitulum, ut ad Nonam.

Ad Tertiam

Antiph: Servite Dómino,

Capitulum. Labor Egypti ut ad Laudes.

℣. Véniant ad te qui detrahebant tibi.

℟. Et adórent veſtígia pedúm tuórum.

Ad Sextam Antiph: Ad te de Luce.

Capitulum. Jſa: Cap: 45.

HÆc dicit Dóminus ſervo meo cyro, cujus, apprehendi déxteram, ut ſubijciam ante faciem ejus géntes, & dórſa Régum vertam: Ego ante te ibo, & glórioſos terræ humiliábo.

℣. Gáude, & lætáre, filiá ædom.

℟. Ad te quoque pervéniet Cálix, & inebriáberis.

Ad Nonam Antiph: Virgines.

Capitulum Jſa: Cap: 45.

VÆ qui contradicit factóri ſuo, teſta de Sámijs terræ: nunquid dicet lutum figuli ſuo: quid facis, & opus tuum abſque mánibus eſt? Væ qui dicit patri: quid generas? & mulieri: quid parturis. hæc dicit Dóminus Sanctus Jſraël.

℣. In Dómino laudábitur ſemén Jſraël,

℟. Et confundéntur ómnes, qui repúgnánt ei.

Ad 2das Veſperas.

Antiph: Confiteántur, Deus, ✠ tibi pópuli ómnés: & illúmina vultúm tuúm, ut cognóſcant ómnes ſalutáre tuum.

Pſal: 66.

DEUS miſereatur noſtri, & benedicat nobis, * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * Confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes: ✠ quóniám judicas pópulos in æquitáte, * & Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuliDeus,✠ Confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & mètuant eum omnes fines terræ.

Antiph: Confiteántur, Deus, ✠ tíbi pópuli ómnés: & illúmina vultúm tuúm, ut cognóſcant ómnes ſalutáre tuum.

Antiph. Súrgite ✠ qui mandu- cátis panem dolóris: Ecce hæréditas Dómini panis vivus, immaculati fructus véntris.

Pſal. 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrá vígilat qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cúm déderit diléctis ſuis ſomnum: * Ecce Hæréditas Dómini, filii, merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis:* itá filii excuſſórum.

Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur cúm loquétur inimicis ſuis in porta.

Antiph: Súrgite ✠ qui manducátis panem dolóris: Ecce hæreditas Dómini Panis vivus, immaculáti fructus ventris.

Antiph. Laudationem ✠ Dómini loquetur os noſtrum, quia carnem ſuam ad manducandum, eſcam dédit timéntibus ſe: caput autem Dracónis, eſcam dedit pópulis Æthíopum.

Pſal. 144.

EXaltábo te Deus meus Rex:* & benedicam Nomini Tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Per ſingulos dies benedícam tibi:* & laudábo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis:*& magnitúdinis ejus non eſt finis. Ge-

Generatio & generátio laudábit ópera tua:* & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ Sanctitátis tuæ loquéntur:* & mirabilia tua narrabunt.

Et virtútem terribilium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſvavitátis tuæ eructábunt: * & juſtítia tua exultabunt

Miſerator & miſéricors Dóminus:* pátiens & multum miſéricors.

SvávisDóminus univerſis:*&miſeratiónes ejus ſuper ómnia opera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia opera tua, * & Sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, ✠ regnum ómnium ſæculórum:* & Dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

FidélisDóminus in ómnibús verbis ſuis:* & Sanctus in ómnibús opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant Dómine:* & tu das eſcam illórum in témpore opportúnó.

Aperis tu manum tuam:* & imples omne ánimal benedictióne.

Juſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis: * & Sanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propé eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntiū ſe fáciet ✠ & deprecatiónem eórum exáudiet:* & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe:*& omnes peccatores diſperdet.

Laudatiónē Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini Sáncto ejus in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Antiph: Laudatiónem ✠ Dómini loquétur os nóſtrum quia cárnem ſuam ad manducándum, eſcam dédit timéntibus ſe: cáput áutem Dracónis eſcam dédit pópulis Æthiopū.

Antiph: Velóciter ✠ cúrrat ſermo tuus, & Spíritus tuus, Dómine:

flúant aquæ misericórdiæ tuæ,& omni natióni judícia tua in adorábili Sacramento manifestentur.

Psal: 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum:* Lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * Benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem:* & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ:* velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam:* nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: *ante fáciem frígoris ejus quis sustinebit ?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit Spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob;* Justitias,& judícia sua Jsraël.

Non fecit táliter omni natióni:*& judícia sua non mánifestávit eis.

Antiph: Velóciter ✠ currat sermo tuus, & Spíritus tuus, Dómine: flúant aquæ misericórdiæ tuæ, & omni natióni judícia tua in adorabili Sacramento manifestentúr.

Capitulum Jsa: 45.

LAbor Egypti, & negotiátio Æthiópiæ, & Sábaim; viri sublímes ad te transibunt, & tui erunt post te ambulábunt, & te adorábunt:tantum in te estDeus : &non est absque te Deus, veré tu es Deus abscondítus, Deus Jsraël Salvator.

℟. brev: Spiritus óris nóstri * Chrístus Dóminus. Spiritus.

℣. Cui díximus : In úmbrá tuá vívimus in géntibus: * *Christus.* Gloria. ℟. *Spiritus.*

℣. Jsraël Sálvatus est, salúte æterna.

℟. In confusiónem abjérunt, fabricatóres errórum.

Ad Magnificat: Antiph:

Ego autem ✠ Véspere,máne,& merídie in Dómino gaudébo, & exúltabo in DEO JESU meo: & super excelsa deducet me victor, in psalmis canéntem.

Ad Majorem DEI Gloriam,

